

жилъ да мисли и работи друго яче, освѣнъ да се заблуждава и да работи, но да работи, криво лѣво, но да работи. Той е горѣщъ политически дѣятелъ, интелектуално малко по-виденъ отъ обикновеннитѣ други такива. Невъзможно е, г-да, переломъ въ естественнитѣ закони. Бива переломъ въ човѣческия животъ; но възможенъ ли е билъ въ Миларова такъвъ переломъ на всичката негова постоянна и горѣща дѣятелностъ, като политическа личностъ. Не е могълъ той само за това, че сж го интернирвали въ този или онзи градъ, да се откаже за винаги отъ дѣятелността си на публичното поле. Нито той ни увѣрява въ това, нито ний можемъ се съгласи, че въ него е станалъ такъвъ переломъ и че той сж е билъ отказалъ вече отъ всѣкакви заговори. Той е считалъ себѣ си за дѣятелъ и тази дѣятелностъ той е трѣбвало да продължава: не е могълъ да ѝ тури точка отъ съвършено нищожни причини, отъ едно просто стѣснение на полицията. Ако Милировъ счита за невъзможно да се обясни, че е могълъ да влѣзе въ такава интимностъ съ Пенкова и да му открие плана си, то азъ не виждамъ никакви причини, които би ми прѣпятствували да направя едно прѣдположение. Азъ не знамъ защо да не допуснемъ, че Миларовъ сж е срѣщалъ въ София съ този или онзи политически дѣятелъ и че сж е разговарялъ за срѣдствата, които трѣбва да се приематъ, за облѣгчение на положението на страната, спорѣдъ тѣхното понятие. Азъ мисля, че ако допуснемъ на минута невъзможността му да говори за подобни заговори, то така сжщо трѣбва да не допускаме, че Миларовъ не сж е срѣщалъ въ София съ нѣкое лице, съ което да размѣнява такива разговори. София е такава мѣсто, гдѣто живѣятъ голѣмо количество видни български политически дѣятели. И азъ не допускамъ, че Миларовъ, който е билъ тукъ, не сж е срѣщалъ съ тѣхъ и не е говорилъ за срѣдствата и за начина, по който трѣбва да се облѣгчи положението на страната. Това мое прѣдложение получава вѣроятностъ, когато прѣдъ насъ е констатирано съществуването на едно писмо, писано отъ Миларова до Пенкова, въ което се казва, че заговора за убиванieto на министра прѣдсѣдателътъ сж е състоялъ, че отъ него не сж се отказали, и че въ този заговоръ взема участие и Д-ръ Молловъ, съ когото той го моли да направи познанство. Но, г-да, това мое прѣдположение и това писмо подсъждимия тоже подвѣрга на критика. Миларовъ иска